

მეამინ ტეგრინდან

მიყვარს შენი სახელის უცხოეთში ხსენება,
მოგოჴება ღრუბლების- მზე რომ ჩაესვენება.

რადაც შორეულია შენი კარგი სოფელი,
ალუბლების ღიმილი და მზე დაუნდობელი.
და ანთებულ თეატრში, სადაც მე ვარ პირველი,
ხშირად ამრიალდება ტირიფების მწირველი.
და მეძახის, მეძახის და არ არის საშველი,
და დაჰქრიან ფარდებში ოცნებებად აშლილი.